

XXIX. évfolyam | 2017/2.

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján
Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Gondolatok a honvéd szó értelmezéséről...	2
Altiszti hitvallás	3
Újra együtt...	4
Nemzetközi bajtársaink elköszönése	7
Rugalmasan, a legjobb tudás szerint	8
Műszakiak napja 2017	10
A szürke eminenciás	14
Csengeri Imre tiszthelyettes – első a vitézek között is!	17
Idén is sok újdonsággal készül a főszezonra a Honvéd Üdülő	20
Krisztus feltámadt!	22
Humor	23
A HAF biztos kezekben	23
Történelmi visszatekintés	24

GONDOLATOK A HONVÉD SZÓ ÉRTELMEZÉSÉRŐL...

A Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság vezénylőzászlósaként nem telik el úgy nap, hogy ne elmélkedjek azon, miért is egyre nehezebb meggyőzni a mai fiatalokat arról, hogy vállaljanak szolgálatot a Magyar Honvédség kötelékében. Az ok számos lehet, de mi, akik ma szolgálunk, biztos, hogy tisztában vagyunk minden értékünkkel? A

honvéd szó az, amely megkülönböztet bennünket, katonákat más fegyveres testületek rendfokozatot viselőitől. Egyetlen szó, nagy-nagy bölcsességgel, hihetetlen jelentéstartalommal. Egy szó, amely minden magyar ember életfilozófiájának alapja kellene hogy legyen.

Receptúra a honvéd szó valódi tartalmának megértéséhez:

Avagy hogyan értessük meg bárkivel, miért is a **honvéd** szó fejezi ki leginkább azt, mit is jelent magyar katonának lenni?

Hozzávalók:

- Nem megfelelő ismeretekkel rendelkező, de formálható személy(ek).

- Információ arról, hogy valójában minden magyar katona „honvéd”.

- Türelem, hit és elszántság.

Ezekon a komoly (családi) beszélgetéseken a gondolati magvak elültetését „családom” legfiatalabb tagjai fejében mindig a legnagyobb és legfontosabb egységgel kezdem, és ez nem más, mint Magyarország.

Első kérdés: Mi is Magyarország?

Általában kíváncsi követi a kérdést. – Magyarország *otthona* minden embernek, aki magyarnak vallja magát, vagy itt szeretne élni közöttünk. Vagyis Magyarország a mi *otthonunk*, másként a magyar *hon* a mi hazánk.

Második kérdés: Ha a magyar *hon* a mi hazánk, akkor ezen belül hol is élnek a magyar emberek?

A válasz általában a következő: „városokban, falvakban”. – Igen, a válasz jó. De még pontosabban? A válasz: „házakban és lakásokban”.

Harmadik kérdés: Te is házban vagy lakásban élsz?

A válasz: igen. – Kikkel élsz itt? A válasz: apával, anyával, a testvéremmel, a családommal. – Szereted őket, fontosak ők neked? A válasz: igen. – Ha megígéred édesanyádnak, hogy ma nem csavarogsz el, mit mondasz neki? A válasz: „rendben anya, ma *itthon* maradok”. – Mit mondasz a barátodnak, ha sulit után csavarogni hívd, de te nem mégy, mert megígérted? A válasz: „bocsi, de ma *otthon* kell maradnom”.

Negyedik kérdés: Észrevetted, milyen sokszor használtuk a *hon* szót?

A válasz: általában nem.

Ha most kettéválasztjuk a **honvéd** szót *hon* és *véd* tagokra, mire is jövünk rá? Magyarország minden magyar ember *otthona*, ahol ők és így szeretteink, a családtagjaink is házakban, lakásokban élnek, amit *otthonnak* is nevezünk.

Vagyis, ha MAGYARORSZÁG a HON, a HAZA, a HÁZ, az OTTHON, és ezek mind ugyanazt jelentik, és itt él mindenki, akit mi szeretünk, és ha ezek után a szavak után tesszük a „véd” tagot, Mi is akkor a magyar katona?

Az utolsó kérdést, ha nem kérdeznék vissza, mindig nyitva hagyom...

Balog Sándor főtörzsászlós

Altiszti Hitvallás

ELKÖTELEZETTSÉG

Honvéd Altiszt vagyok, Hazám védelmezője!

Erős hittel, erős akarattal szolgálom Nemzetem,
mert az „erős akarat minden akadályt legyőz,
erős akarat csak erős hitből fakad!”.

Tudatában vagyok, hogy a Hazám iránti elkötelezett szolgálat
céljai nagyobbak egyetlen személy érdekeinél.
Ha a szolgálat megköveteli, életem áldozom Hazámért.

Altisztként Magyarország és a magyar Nemzet,
a Honvédség és alárendeltjeim érdekeit a sajátom elé helyezem.
Úgy teljesítem a kötelességem, hogy nem gondolok elismerésre
és haszonszerzésre.

Bátran szembenézek a szolgálatomból adódó kihívásokkal,
veszélyekkel és viszontagságokkal, legyenek azok fizikai, lelki
vagy erkölcsi természetűek. Tudatában vagyok, hogy a bátorság
adja azt az erőt, amelytől a harci szellem függ.

Személyes bátorságom úgy építem, hogy nap mint nap kiállok
azokért az értékekért, melyekről tudom, hogy tiszteletreméltóak,
és azok szerint cselekszem. Mindig és minden körülmények
között lojális vagyok társaimhoz, parancsnokaimhoz
és szolgálatom céljaihoz.

Tudatában vagyok, hogy a Nemzet és a Magyar Honvédség
számít elkötelezett szolgálatomra. Küzdök minden olyan
esemény, eszme és irányvonal ellen, ami kompromittálja
Hazámat, a Magyar Honvédséget, bajtársaimat, parancsnokaimat.
Szolgálatomat minden időben pártpolitikától függetlenül,
a Nemzet egészségének javára végzem.

Altisztként hivatásom mestere vagyok. Személyes ambícióimat,
tudásomat és időmet arra használom, hogy szakterületemen
minél képzetesebb és hatékonyabb legyek. Töreksem a folyamatos
fejlődésre, az új eljárások elsajátítására. Az előírásokat,
szabályzatokat következetesen betartom és betartatom.

Elfogadom és tiszteltem a magyar és az egyetemes kultúra
örökségét, a történelmi múltat,
a katonahagyományokat és az ezeket megjelenítő jelképeket.

**SOHA NEM FELEDEM,
HOGY HAZÁM VÉDELMEZŐJE VAGYOK,
HONVÉD ALTISZT!**

BÁTORSÁG

LOJALITÁS

SZAKÉRTÉLEM

FEGYELEM

TISZTELET

ÚJRA EGYÜTT...

„Együtt erő vagyunk, szerteszt gyöngeség”

Wass Albert erdélyi író, költő

Hosszú évekkkel ezelőtt volt az utolsó alkalom, hogy a tisz- és altisztjelöltek közös felkészítésen vettek részt. Az elmúlt esztendőben mi, vezető altisztek igyekeztünk megragadni minden lehetőséget, hogy még avatásuk előtt megismerjék egymást a jövő katonai vezetői, parancsnokai. Ez a régen várt alkalom 2017 februárjában jött el. A Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj 2014 óta támogatja a grúz hadsereg egy lövészzászlóaljának afganisztáni felkészülését a németországi Hohenfelsben található amerikai kiképzőbázison. Vezetőink engedélyével, ebben az évben a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia Kinizsi Pál Altiszti Oktatási Osztályának I. éves honvéd altisztjelöltjei is lehetőséget kaptak a németországi gyakorlaton való részvételre.

Az altisztjelöltek a kiutazást megelőzően kéthetes felkészülésen vettek részt az akadémia laktanyájában, illetve a csobánkai harcászati gyakorlótéren. A célirányos felkészülést a harci konvoj drilljeinek begyakorlása,

járőrözés, épületharcászat és általános lövészharcászat alkotta, építkezve az egységes alap kiképzésen tanultakra. A felkészítők az MH AA Kinizsi Pál Altiszti Oktatási Osztály lövészfelkészítő alosztály és az MH Ludovika Zászlóalj kiképző altisztjei voltak. Nagy segítségükre volt a MILES-rendszer, mellyel még életszerűbbé vált a felkészülés.

Az MH Altiszti Akadémiáról 2017. január 31-én buszokkal érkeztek az altisztjelöltek az MH Ludovika Zászlóaljhoz, ahol a körletfoglalás után megkezdődött a teljes körű eligazítás és az alegység állománytáblájának feltöltése. 2017. február 1-jén megalakult a Magyar Honvédség Ideiglenes Hallgatói Kontingense. Az alegységben 9 fő hivatásos katona, 41 fő tisz- és 48 fő altisztjelölt szolgált. Feladatuk volt a 650 fős 23. grúz könnyűlövész-zászlóalj afganisztáni szerepvállalására történő felkészítésének támogatása az amerikai haderő Többnemzeti Összhaderőnemi Kiképző Központjában (Joint Multinational Readiness Centre – JMRC), a németországi Hohenfelsben. A gépkocsizó lövészszázad parancsnokának, helyettesének és vezénylőzászlósának egy-egy harmadéves tiszjelölt lett kijelölve. A

század ellátórajának tagjai a tisz- és altisztjelöltek közül vegyesen kerültek ki. Feladatuk a híradás-, valamint a logisztikai – élelmezés, üzemanyag-, haditechnikai, fegyverzeti – biztosítás volt. A három harcoló szakaszt 27-27 fővel állították fel. A szakasz- és rajparancsnoki, valamint a járművezetői beosztásokat tisz- és altisztjelöltek látják el.

2017. február 1-jén 11.00-kor kiadták az engedélyt a menet megkezdésére, és a kontingens megindult a gyakorlat helyszínére. Az átcsoportosítás Németországba rendben megtörtént. A felkészülés időszakában a magyar résztvevőket a JMRC területén, Albertshofban, 50 fős barakképületekben szállásolták el. Megérkezés után a szállás elfoglalása következett, majd eligazítás történt a következő napokkal kapcsolatban. A századot rajonként, külön-külön körletekben helyezték el. A pihenésre, tisztálkodásra minden feltétel adott volt. Kiváló, napi háromszori meleg étkezés korlátlan mennyiségű ételpótlékkal (gyümölcs, müzli, édességek stb.), illetve rögtön fogyasztható étellel (Meal, Ready to Eat – MRE) állt rendelkezésre.

Az első felkészülési hét elején a JMRC vezetése üdvözölte az állományt, majd a magyar katonák megismerkedtek a laktanya főbb részeivel. A hivatásos állomány egy rövid, háromnapos tanfolyam után döntőki beosztásba került (O/C). Feladatuk a magyar alegység tevékenységének folyamatos megfigyelése, értékelése és tanácsadás volt. Ez idő alatt a hallgatók részére kiosztották a fegyvereket és egyéb felszereléseket (sisak, hálósák, mellény, camembak, térdvédő stb.). Az egynapos zsák összeállítás után a harcászati felszerelés hordmódjait gyakorolták

Az idén az Altiszti Akadémia altisztjelöltjei is lehetőséget kaptak a németországi gyakorlaton való részvételre

be, majd a fegyverfogásokat egységsítették. A konvojfeladatok oktatása elméleti foglalkozás keretében történt meg első lépésben, építve az itthoni felkészítésre, majd kiegészült a páncélcocsi személyzetének feladataival, köteleivel és a támadások során végrehajtandó különböző eljárásokkal. Ezt követően C-IED-előadásokkal (fajtái, elemei, árulkodó jelek) folytatódott a felkészülés.

A soron következő feladat a HMMWV-k felvétele, illetve a jogosítvány megszerzése volt. A gyakorlat során a gépjárműveket a JMRC biztosította. A magyar kontingens gyakorlótéren történő mozgásához 20 db, géppuskás toronnyal felszerelt, valamint 1 db anyagszállító terepjárót biztosított az amerikai fél. A századparancsnoki, a századparancsnok-helyettesi és az anyagszállító gépjárművön kívül szakaszonként 6 db páncélcocsi áll rendelkezésükre. A hivatásos állomány 3 db páncélcocsin mozgott és kísérte a hallgatókat minden egyes feladatra. Összesen 24 db technikai eszköz volt a magyar kontingens birtokában.

Később az állomány megismerkedett az amerikai hadseregben használt fegyverekkel (M4A1 és M9 Beretta). A géppuska-szimulátorral történő (Engagement Skills Trainer) lövészet igen nagy népszerűségnek örvendett a hallgatók körében. Az M249, M240 és M2 fegyverismereti foglalkozások után „roll over” kiképzésen is részt vettek a kadétek a HMMWV gépjármű-trenázson (HEAT).

A következő napokban a hallgatói századdal kiutazó hivatásos állomány vezetésével folytatódott a kiképzés a HMMWV páncélcocsik elfoglalására és elhagyására, 5/25 területátvizsgálás és -biztosítás lépéseire, „Driver down” és „Gunner down” esetén teendőkre, konvojt ért támadás lehetséges változataira (leszállás, mozgásképtelen jármű személyzetének menekítése, tüzelőállások a jármű fedezékében stb.). Később a tengerészgyalogság oktatói felkészítették az állományt a tüztámogatás kérésének módjaira és menetére (Call for fire). A következő napokban folytatódott a konvojok mozgásának, a támadásokra történő reagálás gyakorlása (menet, oszlopfordítás, megállások, biztosítás stb.).

A második héten megkezdődött az összekovácsolás a grúz zászló-

A kadétek kiképzés közben

alj katonáival. Erre az időre a három szakasz egy-egy grúz századhoz volt átalárendelve. Az összekovácsolás alatt begyakorolt feladatok előrevetítették a hétnapos dinamikus gyakorlaton várható feladatokat: éjjel és nappal gyalogos és gépjárműves járőr végrehajtása raj- vagy szakaszerővel, ellenőrző-átteresztő pont (EÁP) üzemeltetése, keresés-kutatás a grúz erőkkel közösen lakott településeken C-IED-készítők és felkelők után, járőr ért támadások lereagálása, valamint falvak átvizsgálása.

A harmadik héten a magyar kontingens elfoglalta a laktanyától mintegy 3 km-re lévő század műveleti bázist. Itt már sátrakban volt az elszállásolás, rajonként, kifogástalan minőségben. A nap 24 órájában forró levegőt juttattak a sátrakba generátorok segítségével, valamint áramot és világítást is telepítettek. A gyakorlat alatt a laktanyában 24 órás készenlétben volt a MEDEVAC-helikopter, melynek hívására is megkapták a felkészítést a hallgatók.

A tábor faházában települt a század vezetési pontja. Folyamatos szolgálatban voltak a vezetőknek kijelölt tisztjelöltek és az ellátórészleg tagjai. A grúz zászlóalj a tőlük 6 km-re lévő, keleti előretolt műveleti bázison (Forward Operating Base-East) volt elszállásolva, ami a feladat alatt a „BAGHRAM” légitámaszpontot szimulálta. A magyar bázis mellett került sor a harcászati légideszant felkészítésére. A begyakorlást a század teljes állománya végrehajtotta az amerikai hadsereg 10. harci légiszállító dandár 4 darab UH-60 „Black Hawk” többcélú szállítóhelikoptere segítségével. Ennek a tudásnak jó hasznát vették a hallgatók később, amikor egy afgán falu körkörös biztosítását (Cordon and search) a grúz MaxxPro, Oshkos típusú harcjárművek és magyar HMMWV-k látták el. A behatoló erők – egy magyar szakasz – feladata a falu lázadóktól történő megtisztítása, lakott településre

való kijuttatása volt, ami UH-60 Black Hawk típusú helikopterekkel történt.

A rákövetkező időben a század vezetése kidolgozta, majd a vezénylőzászlós vezetésével a hallgatók begyakorolták a tábor őrzés-védelmét (Base Defense). Kialakították az őrhelyeket, berendezték a tábor két kapujának forgalomlassító akadályait a töltő-ürítő hellyel. Begyakorolták a tábort ért támadásra történő reagálást, az óvóhelyek elfoglalásának rendjét, az elsősegélynyújtást. A magyar kontingens 2 órás váltásokkal megkezdte a 24 órás őrszolgálat ellátását, illetve QRF (Quick Reaction Force – gyorsreagáló erő) készenléti szolgálatot is adott a hallgatói állomány rajerővel, 2 páncélcocsival, 24 órás váltásokban.

A következő 7 napban a magyar lövészzászád megkezdte a dinamikus végrehajtás fázisát. A 6 különböző méretű település lakosságát több száz alájátszó szimulálta afgán öltözetben; éjjel-nappali jelenlétükkel biztosították a valóságot megközelítő helyzetet. Nem csak a grúz és a magyar katonák, valamint az amerikai tengerészgyalogosok viseltek MILES-felszerelést, hanem az alájátszók is, és a járművek is el voltak látva ezzel az eszközzel. A dinamikus napok alatt a magyar hallgatók kiválóan teljesítettek, ezt bizonyították a grúz zászlóaljparancsnoknak és az amerikai alegység vezetőinek az elismerő szavai a gyakorlat során. Fiatalos lendületük és a tanult eljárások helyes használata sokszor ejtette ámulatba még a magyar ellenőrző csoportot is.

Elérkezett a század műveleti bázis elhagyásának, és járműveink karbantartásának ideje. A tengerészgyalogság vezetése és a gyakorlótér parancsnoksága is elbúcsúzott, megköszönve a részvételt, és reményüket fejezték ki a viszontlátásra. A század állományából 15 fő elismerést vehetett át a gyakorlatot ellenőrző tengerészgyalogos csoport parancsnokától. Az utolsó napot teljesen kitöltötte az egyéni felszerelések, fegyverek karbantartása és málházása. Másnap reggel megkezdődött az út haza, Magyarországra. Az „utolsó” századsorakozó 2017. február 24-én a Ludovika Zászlóalj elhelyezési körletében történt meg, ekkor hivatalosan is feloszlatták az ideiglenes hallgatói kontingenst.

A hofenfelsi gyakorlat kiváló lehetőség mind az altiszt-, mind a tiszt-

A gyakorlatot a hallgatói állomány kiválóan végrehajtotta

jelöltek számára, hogy mielőtt őrmesterek, illetve hadnagyok lesznek, komoly tapasztalatokat gyűjtsenek nemzetközi környezetben mindazon eszközök tekintetében, amelyek akár

az Afganisztánban szolgálatot teljesítők felkészítése során is alkalmazásra kerülnek. A gyakorlatot a hallgatói állomány kiválóan végrehajtotta, a résztvevők rengeteg tapasztalatot szereztek mind a harcászati eljárások, mind az angol nyelv gyakorlása, mind a más nemzet katonáival való együttműködés terén. Az altisztjelöltek, együtt dolgozva a tisztjelöltekkel, megismerték azokat a hasonló korú, gondolkodású, mentalitású társaikat, akik a felsőfokú képzésben válnak majd a parancsnokaikká.

A nemzetközi környezetben végrehajtott feladatok kivétel nélkül megta-

lálhatóak a magyar szabályzatokban. A gyakorlat minden olyan lényeges elemet tartalmazott, amely egy mai NATO-altiszt korszerű alapfelkészítésének része. Megalapozza az altisztek későbbi külszolgálati felkészülését, és a megszerzett tapasztalatok kivívhatják a régebben szolgáló társak és leendő parancsnokaik elismerését. Nem utolsósorban az altisztképzés korszerű és időszzerű tartalmát mutatja a katonai szervezetek felé, és új szintre emeli az altisztek gyakorlati oktatását a Magyar Honvédség keretein belül.

Balázs Tibor törzsszázlós
Fotó: Zsiros Tamás törzsszázlós

A Honvédségi Szemle 2017/3. számának tartalmából

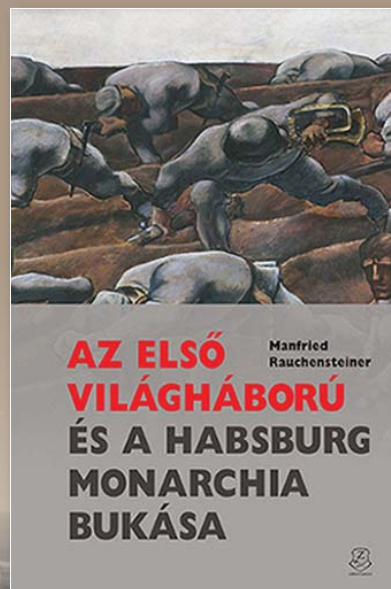
Deme László József alezredes: Felkészülés a jövő hadviselésére. Az amerikai szárazföldi haderő új hadműveleti koncepciója
Nagy László ny. mk. ezredes – Somogyi Tamás: Az orosz geopolitika és a fegyveres erők reformja (1.)
Prantner Zoltán: Az Iszlám Állam női ellenfelei Irakban és Szíriában
Pákozdi Nóra: Algéria geopolitikai jelentősége az arab tavasz előtt és után
Szilágyi Zsolt alezredes: A Magyar Honvédség képességei ideiglenes biztonsági folyamzár telepítése esetén
Novák Attila százados – Sótér Andrea alezredes – Rázsó Zsófia hadnagy – Juhász Zsolt alezredes: Harc az elhízás ellen: a Honvéd Testalkati Program I. Morfológia és metodika
Völgyi Zoltán: A személyközi kapcsolatokon alapuló információs műveleteket végrehajtó állomány kiképzésének pszichológiai támogatása
Erdődi Zsolt Béla ezredes: A tábori elhelyezési eszközrendszer modernizálásának lehetőségei
Kranzieritz Károly: Az Osztrák–Magyar Monarchia első hadseregcsoportjai a magyar szakirodalomban (A galíciai felyonulás 1914. augusztus)
Gondos László: Szervezeti szintű évfordulók a magyar katonai repülés történetében
Lacsny Márton: A hazafias és honvédelmi nevelés, ahogy a középiskolások látják (2.)
Gál Csaba ny. ezredes: Nemzetközi katonai és haditechnikai szemle

A Zrínyi Kiadó újdonsága

Az első világháború kirobbanásának, I. Ferenc József császár ebben játszott szerepének, a soknemzetiségű Monarchia erre adott válaszainak s a közel 600 évig fennálló birodalom széthullásának története máig nem vesztett drámaiságából. A kiváló osztrák történész hiánypótló, monumentális műve (952 oldal) az első világháború közép-európai enciklopédiája.

Információ, vásárlás: shop.hmzrinyi.hu

1

NEMZETKÖZI BAJTÁRSAINK ELKÖSZÖNÉSE

Közös fotók az eredményes szolgálat emlékére

Több évre visszanyúló közös külszolgálati feladat közeledik a lezárásához. A portugál politikai felső vezetői döntés értelmében a portugál haderő kivonul a KFOR Harcászati Tartalék Manőver Zászlóalj (KFOR Tactical Reserve Maneuver Battalion – KTM) állományából. A KFOR parancsnokának közvetlen alárendeltségében levő KTM feladatát a Magyar Honvédség kijelölt századai veszik át.

Azok, akik szolgáltak Koszovóban, vagy esetleg olvastak-hallottak beszámolókat ebből a térségből, tudják, hogy a KTM katonái nem csupán igazi bajtársi közösségben tették a dolgukat,

de őszinte barátságok is kialakultak közöttük. A „*Két nemzet, egy feladat*” szlogen valóban azt sugallja, hogy távol a hazától együtt örülnek, ha van rá ok, de azt is jelenti, hogy gondjaikban egymás segítségére, megértésre találhatnak. Egy apró epizód: a tavalyi foci Eb idején egymás társaságában nézték a két nemzet csatározását a gyepen.

A missziós szolgálat törvényszerű sajátossága, hogy váltások jönnek, majd mennek. A KTM esetében ez alapvetően 6 hónapot jelent. A Francisco Sousa ejtőernyős alezredes parancsnoksága alatt szolgáló magyar és portugál katonák az együtt töltött

külszolgálat és az elköszönés emlékére közös fotók készítésére vállalkoztak. Természetesen a táborba történő gördülékeny beléptetés, a táboron belüli sajátos fényképezési procedúra a nemzetközi katonai rendszet vezetésével, a bázis parancsnokával és az objektum őrzés-védelmét ellátó görög állománnyal egyeztetve történt. Az akcióhoz szükséges jó időről, a kiváló fényviszonyokról – vélhetően jó kapcsolatai révén – a KTM magyar római katolikus lelkésze, Horváth Kornél főhadnagy atya gondoskodott. Remek körülmények között vágott bele a kis csapat a performanszba.

A közel kétórás „akció” során számtalan felvétel készült, melyek közül e cikkben kettőt adunk közre. Az 1. kép megformálásánál viszonylag hamar közös megegyezés született: legyen üdvözlőve a magyar altisztek szolgálatát, életét bemutató, képviselő Honvéd Altiszti Folyóirat. A két ország haderejében rendszeresített haditechnika és a két nemzeti, valamint a NATO-zászló (utóbbit a KTM vezénylőzászlósa tartja) a 61 főből álló kis csapat elhivatottságát fejezi ki. A háttérben két-két katona biztosítja az esemény zavartalan lebonyolítását. A 2. fotón a Pandur páncélozott szállító harcjármű előtt álló három határozott, tetterre kész portugál ejtőernyős altiszt tekint a kamerába. Az első világháború korát idéző bajuszaikat kimondottan csak a missziójuk idején pödrik, otthon ez a módi nem járja.

Dr. Murinkó Attila alezredes

Fotó: KTM

2

RUGALMASAN, A LEGJOBB TUDÁS SZERINT

Fekete törzsszászlós továbbra is a Magyar Honvédség kötelékében képzeli el az életét

A Magyar Honvédség Görgei Artúr Vegyivédelmi Információs Központ (MH GAVIK) fő feladata Magyarországon és a Magyar Honvédség vegyi, biológiai és sugárhelyzetére, a katonai környezetbiztonságra vonatkozó információk gyűjtése, nyilvántartása, folyamatos elemzése, a káros következmények előrejelzése és értékelése, a Magyar Honvédség felső vezetésének tájékoztatása a döntések megalapozása céljából, valamint közreműködés a honvédség atom-, biológiai és vegyi (ABV-) védelmi szakképességeinek fejlesztésében. 2003 óta folyamatosan fenntartja és biztosítja a munkacsoportokat az ABV összhaderőnemi értékelőcsoport (CBRN JAT), 2015-től pedig a helyszíni ABV-mintavevő és -mentesítőcsoport (SIBCRA) és a laboratórium-mentesítőcsoport (LABDECON) részére is. Ennek a katonai szervezetnek a vezénylőzászlósa Fekete István törzsszászlós.

István 1974. december 20-án született Törökszentmiklóson. Szülei egészen korán elváltak, ekkor a nagymamához került. Az általános iskola első osztályát bentlakásos iskolában kezdte Gyomaendrődön, majd ezt kö-

vetően költözött vissza édesanyjával, nevelőapjával és a húgával Törökszentmiklósról, ahol 1989-ben fejezte be tanulmányait. Már gyermekkorában – ugyan ez idő tájt még csak a televízióon keresztül – lenyűgözték a katonai díszszemlék, és már akkor eldöntötte, hogy katonának akar lenni mindenáron. Fekete törzsszászlós nevelőapja is hivatásos katonának volt, igaz, hogy ő hét év aktív szolgálat után, 1980-ban leszerelt.

Az általános iskolát követően jelentkezik a Páncélos és Gépjárműtechnikai

vett angol nyelvtanfolyamon, valamint vegyivédelmi szakmai átképzésen, és számítógép-alkalmazói tanfolyamon is fejlesztette tudását. 2009-ben szerzett labortechnikusi képzettséget, és az idén végezte el az Összhaderőnemi Vezető Altszti Tanfolyamot. Rendszeres tagja a NATO Reagáló Erő (NATO Response Force – NRF) készenléti állományának; az NRF minősítő gyakorlatai keretében szinte egész Európát bejárta már. Misszióban négy alkalommal szolgált, Ciprus és Bosznia mellett

Az ISAF keretében eltöltött idő meghatározó volt az altszti életében

Honvéd Szakközépiskolába Szabadszállásra, ahol a négyéves képzést és a féléves technikusai továbbképzést követően 1993-ban avatják gépjárműtechnikusként őrmesternek. Az első beosztása az MN 3093 Sugárhelyzet Értékelő és Tájékoztató Főközpont vezetői, ahol javítóraj-parancsnokként kezdte meg katonai szolgálatát.

Az MH GAVIK kihívásai megkövetelték és a mai napig is megkövetelik a folyamatos fejlődést. Ennek érdekében István két alkalommal is részt

István úgy érzi, képes összekötő kapocs lenni a parancsnok és az altszti állomány között

Az altiszt szabadidejét szívesen tölti sportással és kirándulással

Afganisztánban kétszer is. Az ISAF keretében eltöltött időt fordulópontnak tartja katonai pályafutásában; itt érezte először, hogy nem egyszerű beosztott, hanem odafigyelnek rá, hallgatnak a tanácsaira és tőle várják a problémák megoldását. Elsőre szokatlan volt ez a helyzet számára, ám tapasztalatainak és nyílt személyiségének köszönhetően hamar felnőtt a feladathoz.

Az MH GAVIK vezénylőzászlósi beosztása évek óta betöltetlen volt, amikor a tavalyi évben Fekete törzszászlós képbe került. Az Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyam elvégzése után idén márciusban nevezték ki a beosztásba.

Úgy gondolja, hogy képes összekötő kapocs lenni a parancsnok és az altiszti állomány között, és mindent meg fog tenni az állomány motiválása, valamint érdekei érvényesítése érdekében.

István szereti a sportot és a kirándulást. Élettársi kapcsolatban él, három gyermek édesapjaként. A legidősebb fia, Márk tízéves, az ikrei, Dávid és Liza hétévesek. Mindhárman magyar–angol kéttannyelvű általános iskolába járnak. A nevelésük során nagy hangsúlyt fektetnek a hazafiasságra és hazaszeretetre, valamint a testvéri szeretet pótolhatatlan fontosságára. Rengeteg időt töltenek a szabadban, István szeretné átadni gyermekeinek a természet szeretetét, valamint a túlélés alapjait is elhinti a túrák során.

Amikor nem az erdőt járja, szívesen tölti idejét autók, motorok és kerékpárok javításával, azok festésének ápolásával. Örömmel tölti el, amikor egy „öreg vas” új életre kel a kezei között.

A jövőre tekintve Fekete törzszászlós a Magyar Honvédség kötelékében képzelel az életét. Legyen szó hazai vagy külföldi megmérettetésről, önbizalommal telve áll elébe az új feladatoknak és kihívásoknak. Meglátása szerint a feladatokat rugalmasan kell kezelni és a legjobb tudásunk szerint végrehajtani.

Berek Zsolt törzszászlós

Fotó: Fekete István törzszászlós archívuma

A törzszászlós meggyőződése, hogy a feladatokat rugalmasan kell kezelni és a legjobb tudás szerint végrehajtani

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar

A kiadásért felel:

Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kriston István főtörzszászlós,

a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzszászlós

Berek Zsolt törzszászlós

Bogya Sándor főtörzszászlós

Gervai János főtörzszászlós

Kovács Miklós főtörzszászlós

Dr. Murinkó Attila alezredes

Négyesi Tibor főtörzszászlós

Soós Lajos főtörzszászlós

Tigyi István főtörzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:

Benkóczy Zoltán ügyvezető

Ágazati igazgató: Vigh Mihály

Mb. szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Kézirat-előkészítő: Eszes Boldizsár

Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán

Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Szerkesztőségi titkár: Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú

Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem

Felelős vezető: Pásztor Zoltán

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

MŰSZAKIAK NAPJA 2017

A Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred immár huszonnegyedik alkalommal rendezte meg a *műszakiak napját* és kilencedik alkalommal adott helyszínt a rendezvény keretein belül a *rendőrség napja* rendezvénynek. A magyar rendőrség védőszentje Szent György, akit a testület 1992 óta tekint oltalmazójának. A nagyszabású rendezvényre meghívták a Magyar Honvédségben műszaki katonaként szolgálatot teljesítő vagy műszaki szakmai végzettséggel rendelkező katonákat, a Damjanich-laktanyában szolgált és az ország különböző tájairól most újra idelátogató nyugállományú kollégákat is.

Ezen a kiemelten fontos napon egy, nekünk, műszakiaknak nagy jelentőségű történelmi eseményt elevenítünk fel: az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején, 1849. április 25-ére virradó éjszaka, a komáromi csatában Török Ignác honvéd tábornok vezetésével a műszaki katonák hidat építettek a Dunán. A bárkákból, csónakokból, pallókból megfeszített munkával összeállított híd kimagasló teljesítmény volt a maga nemében. Erre a napra és a hős katonákra büszkén emlékezhetünk vissza: elődeink a kilátástalan körülmények ellenére helytálltak, a feladatnak eleget tettek, ezáltal méltán kivívták a „műszaki” nevet; ezzel a tettekkel is nagyban hozzájárultak a honvédsereg kitűzött céljainak eléréséhez.

A dicső eleinkre való méltó emlékezésen túl a rendezvény hozzájárult a honvédség, a rendőrség és a polgári lakosság közötti kapcsolat szélesítéséhez, elősegítette az alakulat életének megismertetését, a honvédség népszerűsítését és a szolgálatvállalás lehetőségének felajánlását a fiatalok körében. Az idelátogató vendégek betekintheztek a katonák életkörülményeibe, megismerhették rendszeresített technikai eszközeinket. Az elmúlt évek hagyományaihoz híven a műszakiak napján ebben az évben is – színes katonai, sport- és kulturális programok révén –

Megmérettetés a „Vörös Bika” műszaki versenyen

lehetőség nyílt a közös szórakozásra, kikapcsolódásra, amely reményeink szerint tovább erősíti a város és a lakotanya, a polgári lakosság és a honvédség jó kapcsolatát, viszonyát.

A rendezvényen részt vett Kriston István főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa, Négyesi Tibor főtörzszászlós, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság vezénylőzászlósa, valamint ott voltak az érintett alakulatok parancsnokai, vezénylőzászlócai, illetve az alakulatok képviselői is. A helyi HSZC Zsoldos Ferenc Szakgimnázium és Szakközépiskola honvédelmi nevelésben részesülő végzős diákjai közel-harcgyakorlattal mutatták be azokat a fogásokat és töréstechnikákat, amelyeket a négy év során tanítottak nekik az alakulat kijelölt oktató katonái. Közülük három diák szándékozik a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia nappali

képzésben induló szakjai egyikén folytatni tanulmányait, és már sikeresen teljesítették az egészségügyi és fizikai követelményeket. Biztatásul a főtörzszászlós urak jó erőt, egészséget és kitartást kívántak a leendő altisztjelölt kollégáknak a sikeres érettségizéshez, az idegen nyelvi megmérettetéshez, majdani tanulmányaikhoz, és nem utolsósorban a közvetlen feladathoz, a műszakiak erőpróbája teljesítéséhez.

A számos program közül kiemelkedett a már évtizedes múlttal rendelkező „Vörös Bika” műszaki verseny, amely idén nemzetközivé nőtte ki magát. A migrációs válságkezeléshez kapcsolódóan hazánkban állomásozó, műszaki útépitési feladatokat végrehajtó osztrák műszaki kontingens három csapattal képviseltette magát. A verseny két részre tagolódott, két különböző megmérettetési feladatsorral. Az előfutamban öt, míg a döntő hét feladattal állt, ami nemcsak

A versenyt a szentesi Honvéd Rákóczi Sportegyesület Spartan Race csapata nyerte

Kriston István főtörzszászlós elismerést ad át

műszaki szakfeladatot tartalmazott, de a csapatagok fizikai állóképességét is nagymértékben igénybe vette.

A verseny a szentesi Honvéd Rákóczi Sportegyesület Spartan Race csapatának győzelmével zárult; ők birtokolják a vándorszerleget egy évig. (A csapatot a HAF 2016/6. számában mutattuk be az olvasóknak.) A honvédelmi nevelésben tanuló diákjaink remek helytállással, első alkalommal teljesítették a versenyszámokat, és legnagyobb örömeikre több „felnőtt” csapatot is a hátuk mögé utasítottak.

A fizikai megmértetés mellett a nevezetes nap programjában szerepelt a minden állománykategóriát érintő „Év embere” cím adományozása. Az alakulat tisztjei, altisztjei, legénységi állományú katonái és közalkalmazottai külön állománygyűlések keretében, titkos szavazással választják ki a meg-tisztelő elismerésre az alegységek, főnökségek által delegált (állománykategóriánként egy-egy fő) esélyesek közül a legjobbakat, akik egy évig viselhetik a címet. A vezérkarfőnöki elismerés mellett az „Év altisztje” címet idén Őze István főtörzssörmester, a II. hídépítő század beosztott (technikus) altisztje kapta. Az „Év legénységi állományú katonája” címet ez évben a víztisztító század gépkocsivezető/kezelője, Csóti Péter szakaszvezető érdemelte ki.

Leánykérés a laktanyában

A nap számtalan érdekes és színes programban, eseményben bővelkedett. Ezek közül is kiemelkedik Veres Péter szakaszvezető különleges kérése, miszerint az ünnepélyes sorakozó keretein belül, rendhagyó módon kérhesse meg szeretett választottja, Németh Gabriella kezét. Péter nagyon izgult, hogy miként fog élete álma teljesülni, amit igazán meghatóvá tett a hódmezővásárhelyi zenekar aljátárszó zenéje. Leendő élete párja, Gabriella még délután sem tudta felfogni, mi is történt, annyira lenyűgözte és meglepetésként érte a lánykérés eme szokatlan módja – bár bevallása szerint érezte, hogy ez a nap már közel van és szíve mélyén már nagyon várta. Sejtette, hogy rendkívüli lesz és több személy előtt következhet be, de azt még álmában sem mert gondolni, hogy egy laktanya alakulóterén, az ezred teljes személyi állománya és majd kétezer érdeklődő előtt történik majd meg. Számukra ez a – rendkívüli téli időjárást követő – gyönyörű napsütéses nap megmarad egy soha nem feledhető emlékek, amikor a laktanyában mint a boldog jegyespár sétáltak és fogadták hatalmas boldogságukban a kollégák, ismerősök és ismeretlenek jókívánságait és gratulációit. A katona is ember, néha kemény, határozott és megrendíthetetlen, de ha kell, romantikus szerelmes vagy éppen könnyekben úszó boldog szülő is.

Kollár László törzszászlós
Fotó: Szócs Attila szakaszvezető

Nagy érdeklődés kísérte a különböző sportversenyeket és -bemutatókat

A SZÜRKE EMINENCIÁS

Gondolatok az ügyvitelről

Nagné Porpáczy Ágnes törzsszázlós vagyok, 1998. március 1-jével kerültem a Magyar Honvédség hivatásos állományába. 1997-ben közalkalmazottként kezdtem dolgozni az ügyviteli szakterületen. Szolgáltam a Magyar Honvédség 64. Veszprém Légtérelen-őrző Ezred 64/13. medinai századánál, majd az akkor már Magyar Honvédség 64. Veszprém Radar Ezred parancsnokságának ügyvitelén. 2009 áprilisában kerültem a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság (MH ÖHP) ügyvitelére, majd öt év után visszatértem Veszprémbe. Jelenleg a Magyar Honvédség Légi Vezetési és Irányítási Központ (MH LVIK) Ügyviteli Részleg részlegvezető zászlósi beosztásában szolgálok.

Szerencsésnek tartom, hogy több vezetési szinten is dolgozhattam, és ez hozzásegített ahhoz, hogy átfogóbb képet kapjak a Magyar Honvédség működéséről. Különösen jó iskola volt a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radar Ezred (MH 54. VRE) és jogelődjei ügyvitelén töltött idő, hiszen az ezred annak idején még jóval több zászlóaljjal, századdal rendelkezett, így a feladatok is változatosabbak, szerteágzóbbak voltak. A sok tapasztalatból azonban sokat is lehetett tanulni. Az MH ÖHP-n pedig alkalmam volt betekinteni különböző feladatkörű dandár-, ezred- és zászlóaljszintű szervezetek tevékenységébe is. Saját életem alapján azt gondolom, hogy mindenkinek a lehető legalacsonyabb szinten kell kezdeni a pályafutását, hogy megtapasztalhassa, hogyan működnek akár a legkisebb szervezetek is, ezáltal hogyan épül fel, hogyan működik a Magyar Honvédség a mindennapokban. Mint tudjuk, nem lehet mindent megtanulni az iskolapadban.

A honvédséggel való közelebbi kapcsolatomban 1991-re datálódik, amikor is pénzügyesként bekerültem a már említett MH 54. VRE jogelődjé – akkori nevén MN 8354 – pusztaszemesi századához, közalkalmazotti jogviszonyban. Amikor szeptember elsején megkezdtem a munkámat, a férjem, aki az

Nagné Porpáczy Ágnes törzsszázlós több vezetési szinten szerezte szakmai tapasztalatait

időben már hivatásos katona volt, akkor indult a határra a délszláv válság miatt. Amikor 1997-ben kimondták az „ítéletet” Pusztaszemes felszámolásáról, a páromat követve az ezred medinai századához kerültem. Mivel abban az időben éppen az volt a tendencia, hogy nem kell annyi közalkalmazott a honvédségben, sok közalkalmazotti helyet megszüntettek. Így nekem két lehetőségem volt. Az egyik, hogy egy vadidegen városban elmegyek „kilincselni”, hogy munkát szerezzek, vagy

kérem a felvételemet a seregbe. Nos, én az utóbbit választottam. Pénzügyes létemre lett is szép új beosztásom: híradó és informatikai tiszthelyettes. Ez a beosztás talán akkor jelent meg először az állománytáblákban, legalábbis azelőtt nem hallottam róla. Ez ma már nem jelent semmi különösét, de annak idején, amikor egy alakulatnál alig volt számítógép, talán csak a vezető beosztásúak asztalán lehetett ilyen találni, és azok is csak hajlékony lemezzel működtek, még senkinek

Az ügyvitelések napi kapcsolatban vannak a parancsnokokkal

nem volt fogalma róla, hogy mi is a feladata egy híradó és informatikai tiszthelyettesnek. Arra kértem az akkori parancsnokomat, hogy addig is, amíg kiforrja magát, hogy mi is lesz a feladatom, találjon nekem valami munkát. Mivel az ügyviteli részleg vezető nyugdíjazása éppen folyamatban volt, az a feladat várt rám, hogy segísek az ügyvitelen. Azonban tudvalevő, hogy ott csak ügyviteli szakvizsgával rendelkezők dolgozhatnak, így beiskoláztak. Mikor 1999-ben, ismét a páromat követve, felkerültem Veszprémbe az ezredtörzsbe, kézenfekvő volt, hogy a végzettségem és a szakmai tapasztalataim alapján az ügyvitelre kerüljek, ahol – szerencsére – éppen volt is üres hely. Úgy esett, hogy ott ragadtam. Lehet, hogy sokan úgy gondolják, az ügyviteli szakma unalmas; én nem így érzem. Bár a rendszer alapvetően nem változik, mégis minden nap más és más, már csak azért is, mert az ügyintézők sem egyformák. Igazán sokrétű, kihívásokkal teli munka ez is, bár ezt csak azok tudják igazán, akik a pult belső oldalán állnak.

1991 óta – amikor először léptem át a Magyar Honvédség küszöbét – jó néhány átszervezést megéltem, és egyre inkább úgy érzem, az ügyvitel háttérbe szorul, mostohagyerekként, szükséges rosszként kezelik – pedig ahhoz, hogy egy alakulat elkezdje a működését, már az első lépéseknél is fontos szerepe van az ügyvitelnek. Ugyanez elmondható egy felszámolás esetén is. Gyakorlatilag a parancsnok és az ügyviteli vezető az, aki utóljára hagyja el az alakulatot. Ezt persze általános tendenciaként látom, és vannak kivételek, mint például a mostani alakulatom. Az MH LVIK vezetése látja és elismeri az ügyvitel munkájának fontosságát.

Sokan úgy vélik, hogy az itt dolgozók a postázandó, futárral küldendő és érkező anyagokat írogatják különböző nyilvántartásokba, és osztják ki az ügyintézőknek, valamint olyan elvárásokat támasztanak, amiknek a mindennapok feladatmegoldásában semmi értelme, sőt még hátráltatja is azt. Azt is hallottam már, hogy az ügyvitelen csak írogatni kell. Nos, igen, van benne igazság, csak éppen nem mindegy, hogy mit, mikor, hova és hogyan. Az ügyvitel rendszert visz a mindennapi munkavégzés rengetegébe. Vannak, akik nyűgnek, feleslegesnek tartják az

A törzszászlós heti három alkalommal edz a konditeremben

ügyvitel által kért előírások betartását. Mi szükség van erre? – kérdik. De ha például valamit vissza kell keresni, akkor rögtön fontos lesz az ügyvitel. Igen, a napi feladatok teljesítéséhez, megoldásához lehet, hogy úgy látszik, nincs szükség rá. De e sorok olvasói közül biztosan volt már olyan, aki a levéltárhoz fordult bizonyos adatokért. Gondoljunk csak arra, hogyan tudna az évszázadok óta felhalmozott iratanyagból bármit is előadni a levéltár, ha az iratok nem lennének rendszerezve. Nos, a számok, azok a bizonyos nyilvántartási számok segítenek eligazodni a papírrengetegben. Egy tapasztalt ügyvitel, ha ránéz egy nyilvántartási számra, máris van fogalma róla, hogy merre is induljon el, melyik polcon vagy papírkötegben kell keresnie.

S bár a Magyar Honvédség nyilvántartási rendszere még papíralapú, az ajtón már ott kopogtat a jövő, az elektronikus nyilvántartás rendszerének bevezetése. Régóta várunk már erre mindannyian, hiszen ezzel nemcsak időt nyernénk, de valóban megvalósulna a papírtakarékosság is. Úgy hiszem, hogy az elektronikus iratkezelési program előszobája az Információ Menedzsment Rendszer (IMR-TASKER), melynek használatával jelentősen lerövidül a feladat kiszabása és végrehajtása között eltelt idő, s ezzel párhuzamosan az elektronikus rendszerben pillanatok alatt előtalálhatóak a szervezethez érkezett, illetve elküldött ügydarabok, akár a feladatok végrehajtásának részletei is – na persze

csak azok, amelyeket be is vittünk a rendszerbe. Szóval sokkal könnyebb a nyomon követés, a visszakeresés. És akkor még nem beszéltem a minősített adatok védelméről. Többek között ránk is hárul a feladat, hogy a minősített adatok kezelésének szabályaira felhívjuk az állomány figyelmét, segítsük őket, és időközönként ellenőrizzük, valóban betartják-e azokat.

Ügyvitelnek sem alkalmas mindenki, mint ahogy ez más szakmák esetében is igaz. Van, aki megőrül már attól a gondolattól is, hogy egy íróasztal mellett üldögéljen és írogasson, vagy éppen „nem áll rá az agya” erre az egész rendszerre. Nos, annyi bizonyos, kell hozzá türelem jócskán, és nemcsak a papírokhoz, de néha az ügyintézőkhöz is, hiszen ahány ember, annyiféle, és nem mindennap vidám az ember. Szóval tudni kell alkalmazkodni, akarni segíteni a kollégáknak. Hogy milyen a jó ügyvitel? Azt hiszem, fontos, hogy szeresse az „írogatást”, fontos, hogy tudjon pontosan dolgozni – mert ahol számokkal dolgoznak, ez elengedhetetlen, hiszen a (vissza-)keresésnek ez adja az alapját. Legyen benne rendszeret, érezzen készletet arra, hogy a saját szakterületén a lehető legtöbbet tudja. Azt gondolom, minél többet tudunk arról, amivel foglalkozunk, annál jobban végezzük a munkánkat. Mert, ha már egyszer csinálunk valamit, ráfordítjuk az időt, akkor csináljuk jól! Bár, ha belegondolok,

Példája nyomán a lánya és a fia is megszerette ezt az edzésformát

A család kedvencével, a hároméves ónémetjuhász kutyával

ez más szakterületre is igaz. Személy szerint például nem szeretem, ha valamihez nem tudok hozzászólni a saját szakterületemen. Igyekszem mindent a legszélesebb körben megismerni, és örülök, ha őszintén érdeklődő ügyintézővel találkozom, szívesen vezetem be a szakma rejtelseibe, mert azt gondolom, ha látja, hogy mi értelme van annak, amit kérünk, akkor talán szívesebben eleget is tesz neki. Én is készséggel meghallgatom, hogy a más szakterületen dolgozó kollégának mi tölti ki a napjait, mert hiszem, ha belátunk a másik munkájába, akkor jobban tudunk együtt dolgozni, jobban tudjuk segíteni egymás munkáját.

A párom – ahogyan már említettem – hivatásos katona volt, most már nyugállományú. Annak idején, amikor fiatalabbak voltunk, és a két gyermekünk is kicsi volt, sokszor nem volt egyszerű megoldani a különböző élethelyzeteket, összeegyeztetni a munka és az otthoni lét kihívásait. Mivel mindketten miskolciak vagyunk, a párom pedig Pusztaszemesen kapta meg az első tiszti beosztását, így nem volt a közelben sem nagyszülő, sem más rokon, akire számíthattunk volna. Leginkább a lakótelepen élő, hasonló helyzetben lévő barátokra, szomszédokra támaszkodhattunk, és persze ők is miránk. Talán ezért is voltak a katonai lakótelepek olyan családiak. Összekovácsolt minket az egymásrautaltság. Volt olyan időszak, amikor én éppen Szentendrén, a mostani MH Altiszti Akadémián voltam alapképzésen, ami akkor három hónapig tartott, a párom meg Veszprémben éppen túlórázott, az óvodás korú kisfiunk a szintén túlórázó törzsfőnök hasonló korú kisfiával játék gyanánt bunkert épített

a „Fenyves laktanya” zöldövezetében, miközben az általánosiskolás-korú lányunk a kórházban feküdt, így még őt is támogatnia kellett. Máskor meg a párom indult többnapos „országjáró” körútra az ezred századait ellenőrizni, akkor meg én maradtam egyedül a két kisgyerekekkel. De az sem volt egyszerű, amikor a férjem öt hónapra kimehetett Kanadába, nyelvtanfolyamra. Akkor szintén egyedül maradtam a gyerekekkel, és még jogosítványom sem volt, tehát busszal kellett megoldani mindent, ami nem volt olyan egyszerű, hiszen Berhidán lakunk, közel 20 kilométerre Veszprémtől.

Sorolhatnám még a helyzeteket, de nyilván nem voltunk ezzel egyedül. Manapság is sok család éli meg az ilyen napok nehézségeit, mert a párja, vagy éppen mindketten a Magyar Honvédségben szolgálnak. Mindemellert számtalan előnnyel is járt ez a hivatás; jó volt, hogy a sereg már az indulásnál szolgálati lakást biztosított, ami nagyban megkönnyítette az új élet kezdetét, hiszen a lakhatásra fordítandó pénzösszeget másra tudtuk felhasználni. Az évek folyamán, miután beléptünk a NATO-ba, nemcsak elvárásként fogalmazódott meg az angol nyelvtudás, de a honvédség biztosította is a hatékony tanuláshoz a feltételeket. Igazán vonzóak a külföldi tanulási lehetőségek, missziók vagy többéves NATO-beosztások, ahol a családtagok előtt is új lehetőségek és persze kihívások is állnak.

Az íróasztal melletti ülőmunkát muszáj mozgással ellensúlyozni. Mindig is igyekeztem karban tartani az állóképességemet. Volt, hogy jógáztam, áttestem az aerobic-örületen, aztán megtaláltam a Callanetics-et. Mikor a Magyar Honvédségben nagyobb hangsúlyt kapott a fizikai állóképesség felmérése, futni is megtanultam, bár eleinte nem szerettem, és sohasem gondoltam volna, hogy ezt a sportot is meg lehet szeretni. Az utóbbi néhány évben konditeremben végzek súlyzós edzéseket. Jó érzés, mikor az egész család együtt edz, ugyanis nemcsak a párom, de a lányunk és a fiunk is megszerette a testedzés eme formáját. Igaz, a koromból adódóan a fejlődés nem olyan látványos, mint a fiataloké, de azért érzem az eredményeket a mindennapi feladatok végrehajtása során. Sokkal többet bírok fizikálisan

és mentálisan is, könnyebben mozgok, mint amikor még nem jártam le az edzőterembe. Nagyban erősíti az állóképességet, könnyebb végrehajtani a fizikai felmérés gyakorlatait is. Lehetőség szerint heti három alkalommal igyekszem lemenni, de szívesen járok futni a kutyusunkkal is, ha már jobb az idő. Ő egy hároméves ónémetjuhász, úgyhogy van kihívás, jobban szokta bírni, mint én. Ha marad még egy kis szabadidőm, akkor szívesen olvasok vagy kertészkedem. Szeretem a növényeket, szívesen gondozom őket. A szépségükkel meghálálják a gondoskodást, hozzájárulnak környezetünk kellemesebbé tételéhez. Persze volnának még ötleteim, de azokra jelenleg nem jut idő – sebjaj, majd ha nyugdíjas leszek. Remélem, sikerül még sokáig megőrizni ezt az állóképességet, és ha addig nem változik a törvényi szabályozás, akkor – terveim szerint – el tudok menni nyugdíjba a 40 éves munkaviszonyommal.

Fontosnak tartom, hogy a ma katonái, amennyire csak lehetőségük van, fordítsanak minél nagyobb figyelmet az egészségükre, amihez jó kulcs a testedzés és a megfelelő táplálkozás. Higgyék el, megéri. Jó néhányszor érzem én is azt egy-egy fárasztóbb nap után, hogy nincs kedvem lemenni, és mással is eltölthetném az edzésre szánt időt, de itt jön az a bizonyos „minden fejben dől el” dolog. Akkor meggyőzőm magam, és mire belépek a terem ajtaján, máris jobb a kedvem. Nem is beszélve arról, amikor végzek az edzéssel, már örülök, hogy nem hagytam ki. Az edzőteremnek is van egyfajta családias filingje.

Másrészt, meg azt kérem az olvasóktól, ne szükséges rosszként tekintsenek az ügyvitelre, ez is csak egy szakterület a maga szabályzóival, előírásaival és követelményeivel, mint bármely más szakterület a Magyar Honvédség keretein belül. Ez a szakma, amely rendszert visz az irathalmok látszólagos rendszertelenségébe, biztosítja a napi élet dokumentálhatóságát. Mi, ügyvitelesek is csak szeretnénk minél jobban végezni a munkánkat, ahogy azt elvárják tőlünk. Úgy is mondhatnám, hogy az „előírásoknak megfelelően”.

*Lejegyezte: Szabó Ottó törzsszászlós
Fotó: Nagyné Porpáczy Ágnes
törzsszászlós archívumából*

CSENGERI IMRE TISZTHELYETTES – ELSŐ A VITÉZEK KÖZÖTT IS!

Csengeri Imre tiszthelyettes

Csengeri Imre tiszthelyettes az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 39. lövészzászlóaljának jogelődje, a 39. gyalogezred katonájaként harcolta végig az első világháborút. A háborúban végrehajtott kiemelkedő katonai tettei, majd a háború utáni példás családi élete miatt példaképként kell tekintenünk rá. Csengeri Imre 1888-ban született Hajdúnánáson, református családban. Az első világháborúban a cs. és kir. 39. gyalogezred tiszthelyetteseként harcolt, és tettei alapján mindenképpen az ezred legkiemelkedőbb alakjai közé tartozik.

A géppuskás szakasz élén

Csengeri tiszthelyettes (a „tiszthelyettes” rendfokozat a legmagasabb altiszti rendfokozat volt, így ma főtörzsőrmesternek felel meg) az I. zászlóalj géppuskás osztagában szolgált. Akkoriban a géppuskákat külön alegységbe szervezték, és az ezred minden zászlóalja rendelkezett egy géppuskás osztaggal. Hőstetteinek többsége ezzel a jelentős tüzerővel bíró tüzérfegyverrel függ össze. A rendszeresített fő fegyverzet a Schwarzlose M.07/12. típusú, vízhűtéses géppuska volt. Mivel a fegyver teljes tömege meghaladta a 40 kg-ot (állvánnyal és pajzssal

együtt), a tüzérfegyvereket lovakra vagy öszvérekre málházva szállították. A géppuskás század (*hivatalos megnevezése I. géppuskás osztag, részleg – Maschinengewehr Abteilung I.*) állományába rendszerint 4 géppuska volt szervezve, és személyi állománya 100 fő körül mozgott. Például 1916 áprilisában az osztag harcértéke a következő volt:

Az I. géppuskás osztag harcértéke 1916. 04. 13-án*			
Tiszt	Had-apród	Legénység	Géppuska
3 fő	1 fő	100 fő	4 db

* HL. II. 482. K. u. k. 39. Inf. Reg. 5.d.

Csengeri Imre a Nagy Háború előtt szüleiével és testvéreivel Hajdúnánáson élt, innen ragadta el a háború. 1914 júliusának végén, a mozgósításkor vonult be a 39. gyalogezredhez, és egészen a háború végéig harcolt. Valószínű, hogy a háború előtti tényleges katonai szolgálatát is 39-es katonaként szolgálta le. Annyi bizonyos, hogy részt vett az 1912–1913-as mozgósítási gyakorlatban, amit az elismerései között megtalálható, a mozgósítás emlékére alapított emlékkereszt is igazol. A fronton megjárta – az ezred harcainak megfelelően – a szerb, orosz és olasz harcteret is.

Vitézségével hamar kitűnt. Az ezred géppuskás osztagai az 1914 őszen lezajlott ütközetekben mesterien használták tüzgépeiket. Mivel még nem alakultak ki műszakilag berendezett állások, a géppuskák mindkét oldalon nagy veszteségeket okoztak. Az ezred géppuskásai tüzérfegyvereikkel gyakran mentették meg az ezred zászlóaljit a bekerítéstől vagy az átkarolástól. Ezekben a harcokban Csengeri Imre kiérdemelte az I. osztályú (Nagy) Ezüst Vitézségi Érmét.

A többi elismerést már az olasz fronton kapta. Hamarosan birtokosa volt a II. osztályú (Kis) Ezüst Vitézségi Éremnek, és (egyik sebesüléséért) természetesen elnyerte a Bronz Vitézségi Érmét is.

1917. május 14-én (10. isonzói csata) éjszaka az olasz tüzérség több órán át lőtte a 39. gyalogezred állásait. Még az éjszaka folyamán kis erejű gyalogsági támadást indítottak, amit a saját századok sikeresen visszavertek, majd újra megkezdődött olasz részről a tüzérségi tűz, ami egészen délig tartott. Ezt az olasz gyalogság támadása követte, ami elsősorban az ezred jobb szárnyának csatlakozása ellen irányult. Itt – a Fajti hribtól ÉK-re – az ezred I. zászlóaljának 1. százada volt védelemben. A század, illetve a zászlóalj géppuskás osztagának egy szakasza megállította az olasz támadókat, akiket ezután igen sikeresen pusztított a Csengeri Imre géppuskás szakasza által lőtt oldalazó tűz. A pusztítást az olasz gyalogságra vezetett tüzérségi zárótűz fokozta, miután az ellenséges gyalogság jelentős része megadta magát a jobb szárny szomszéd osztrák lövészezrednek.¹

1917. augusztus 19-én (10. isonzói csata) az olaszok az ezred I. és IV. zászlóaljának állásait támadták. Amíg a IV. zászlóalj állásaiba betört olasz gyalogságot rövid idő alatt sikerült meghátrálásra kényszeríteni, addig az I. zászlóalj védőkörletében az olaszok jelentős sikereket értek el. Itt az I. zászlóalj 3. századának egy része, illetve az egyik géppuskás szakasz fogságba esett. Az eredeti helyzet visszaállításának érdekében indított ellenlökés, melyet a 2. század, illetve az ezredtartalék 6. század hajtott végre, Csengeri Imre tiszthelyettes géppuskás szakaszának támogatótüze mellett indult meg. A hatásos támogatótűz kihasználó századok kiverték a beékelődött olasz erőket a saját állásokból, és jelentős számú foglyot ejtettek.² Ezért a tettéért másodjára is elnyerte az I. osztályú (Nagy) Vitézségi Érmét.³

1 Lépesfalvi Lépes Győző – Mátéfy Artúr: A debreceni 39. gyalogezred világháborús története. Debrecen, 1939, 283. o.

2 Lépesfalvi, 311. o.

3 Nyírvidék, 1921. augusztus 3. https://library.hungaricana.hu/hu/view/Nyirvidek_1921_08/?query=csengeri%20imre&pg=7&layout=s

39-es század csoportképe a frontra indulás előtt

Augusztus 21-én Csengeri Imre újra kitűnt az I. zászlóaljat támadó olaszok elleni harcban. Az olasz gyalogság 09.45-kor indult nagy erejű gyalogsági támadása egészen a zászlóalj állásai előtt lévő műszaki akadályokig jutott. Az ott tüzzel megállított ellenséges erőkre a zászlóalj tüzérségi zárótűzet kért, aminek hatására a támadás összeomlott. A zászlóalj sikeresen megállította a további olasz támadásokat, és emellett géppuskáival oldalzó tüzet vezetett a IV. zászlóaljat támadó olasz erőkre. Ennek ellenére a több hullámban, nagy erőkkel támadó olasz gyalogság betört a IV. zászlóalj védelmébe, ahonnan erőit csak nagy erejű ellenlökéssel lehetett kiszorítani. Csengeri Imre nemcsak a géppuskáinak tüvezetése során emelkedett ki, de a vezetést erős tüzérségi tűzben is folytatta, valamint az ellentámadásban is részt vett.⁴

1918-ban a Piavén történő átkelésénél ismét kiemelkedő haditettét vitt véghez szakaszával. Az ezred 1918. június 15-én Montellónál kezdte meg az átkelést a megáradt folyón. A folyót, mely az ezred átkelési szakaszán 1200 méter szélesre duzzadt, több – összesen 800 méternyi – sziget tagolta. Az átkelőeszközöket ezeken a száraz részekén emberi erővel kellett átsegíteni. Az átkelést az I. zászlóalj kezdte meg, mialatt Csengeri Imre géppuskás szakasza az első lépcsők előtt foglalt terepszakaszt az egyik homokszigeten, majd tüzével támogatta a zászlóalj

századainak átkelését. Ez elsősorban az átkelési ponttal szemben lévő olasz tüzfegyverek tüzzel történő lefogásával valósult meg.⁵

Eskü a bekerítésben

A trevisói vasútvonalakért vívott harcokban (1918. június) a tisztii veszteségek miatt átvette zászlóaljának (I. zászlóalj) parancsnokságát, és több napig gyakorolta azt. Vezetésével a zászlóalj 27 (a különböző írott források, illetve a család információi az olasz támadások számát eltérően adják meg: 13, 22, 27 alkalom) olasz támadást vert vissza. Ekkor történt, hogy mivel az erősítésért küldött katonái egyike sem érte el a saját csapatokat, végül ő maga indult erősítésért. Megeskette a katonákat, hogy az állásokat távollétében is tartani fogják, illetve ő is esküt tett, hogyha kell, még sebesülten is, hordágyon hordozva is meg hozza a várt erősítést, és visszatér katonáihoz. Sikeresen elérte a saját erőket, ahol a már halottnak hitt, megviselt katonát maga József főherceg szólította meg és invitálta a harcok kipihenésére. Ő azonban ragaszkodott a mielőbbi induláshoz, így szavát megtartva, az erősítés élén érte el újra szorongatott helyzetben lévő katonáit.⁶

Az összeomlás után hazatérő tiszt-helyettes még utoljára fegyvert ragadott, és tagja volt az 1919-ben a csucsi fronton bevetett, 39-esekből verbuválódott, Vályi Nagy Frigyes ál-

tal vezetett zászlóaljaknak. A Székely Hadosztály tagjaként is példát mutatott hazafiasságából. Harcolt a románok ellen (vagyis így már küzdött minden olyan nemzet ellen, amelyekkel szemben a 39. gyalogezredet bevetették: szerb, orosz, olasz, román); a csucsi összeomlásnál megsebesült. Nem csatlakozott azon társaihoz, akik a Székely Hadosztály megszűnése után a Tanácsköztársaság kötelékében harcoltak tovább. Végleg hazatért szülőfalujába. Itt rendőrként szolgált tovább Hajdúnánás román megszállása alatt, majd a románok kivonulása után a csendőrtartalék parancsnokhelyettese lett. 1919 júniusában belépett a Nemzeti Hadseregbe, és 1920 novemberében tette le végül a fegyvert.⁷ A háború után, az 1920. 06. 19-én megjelent magyar királyi honvédelmi miniszteri rendelet igazolta.⁸ Majd 5 és fél évig szolgálta fegyverrel hazáját.

Kitüntetései: Arany Vitézségi Érem, I. osztályú (Nagy) Ezüst Vitézségi Érem két alkalommal, II. osztályú (Kis) Ezüst Vitézségi Érem, Bronz Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Magyar Háborús Emlékérem, Sebesültek Érme, 1912–13-as Mozgósítási Emlékérem.

Csengeri Imre 13 helyen sebesülve fejezte be a háborút. Három alkalom-

⁷ Nyírvidék, 1921. augusztus 3. https://library.hungaricana.hu/hu/view/Nyirvidek_1921_08/?query=csengeri%20imre&pg=7&layout=s

⁸ https://adtplus.arcanum.hu/hu/wiew/HonvedsegiKozlony_1920_2_szemelyes/?query=csengeri%20imre&pg=452&layout=s

⁵ A magyar nemzet aranykönyve. Bp., 1921, 204. o.

⁶ Deme Andrásné, Csengeri Imre Erzsébet lányának szíves közlése alapján.

mal feküdt kórházban, és sebestülései között kardtól, golyótól, repesztől szerzett sérüléseket is viselt magán, több repeszt haláláig hordozott testében. Legsúlyosabb sérülése tüdőlövéstől származott, de többi sebestülésének következményei is haláláig kihatottak egészségi állapotára.

A háború után – felvétel a Vitézi Rendbe

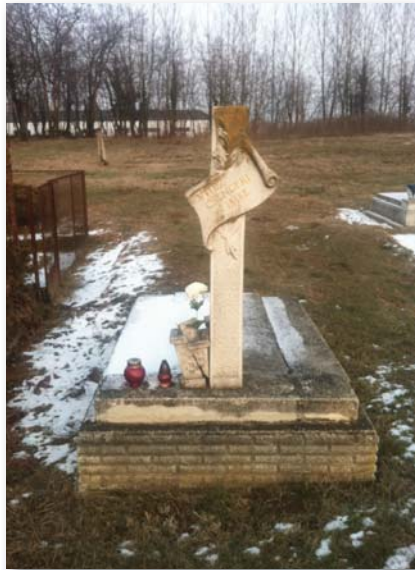
Köszönhetően kapott elismeréseinek, neve szélesebb körben ismertté vált. A legénységi állományúak között elsőként avatták a Vitézi Rend tagjává,⁹ így résztvevője volt az első nyilvános vitézavatásnak, valamint tagja volt az első 24, vitézi telket nyert jelöltnek is.¹⁰ Sok egykori 39-es bajtársa is ekkor nyert vitézi címet. Az ünnepségre 1921. augusztus 21-én került sor.¹¹

Ezt megelőzően, 1921. május 22-én jelen volt a Vitézi Rend vezetőinek avatásán, már mint majdan avatandó, vitézi telket kapó katona. A vitézi telokről szóló adománylevele 1921. május 21-én kelt. Ennek megfelelően részére a vajai, 461. számú telekkönyvi betétben foglalt 1066/3 helyrajzi számú, 15 katasztrális hold terjedelmű vitézi telek adományozása (8,5 hektár) történt meg.¹²

Az egyébként hajdúnánási katona a felajánlott földek közül Vaja mellett választott magának, vállalva ezzel a költözést is. Ugy tartotta, hogy az általa bőtermőnek tartott hajdúnánási földek esőben gazdagabb időjárás esetén gyakorta belvizessé válnak, ezért azoknál némileg homokosabb földeket szeretett volna. Választott településén – mivel első felesége, Csengeri Irén elhunyt –, új házastársra talált a vajai (egyébként árva) Orosz Erzsébet (1904–1978) személyében.

Élet a háború után

Csengeri Imre először tanyán lakott, majd sikerült házat vásárolnia Vaján,

Csengeri Imre sírja

a Damjanich utcában. A Vitézi Rend, amíg a gazdaság meg nem erősödött, még lovakat is biztosított részükre. Arany Vitézségi Érmét – mely után járadékban részesült – időközben eladta. A kapott pénzt szülei házának tehermentesítésére fordította.¹³

Azt a területet, amelyen gazdálkodott, a mai napig Csengeri-dülölként, vagy Csengeri-sarokként ismerik a helyiek.¹⁴ A gazdálkodás sikerét bizonyítja, hogy 1924 novemberében már részt vett Debrecenben, a Tiszántúli Mezőgazdasági Kamara által rendezett tengeri- (kukorica-) kiállításon, ahol bánkúti fajtával szerepelt.¹⁵

Élete gazdálkodással telt, ami mellett leventeoktató is volt. Nagy tiszteletben tartották, és nemzeti uramnak szólították. A helyi hivatalokban sorban állnia sem kellett, mindig előre szólították. Nagy örömét lelte négy gyermekében. Sokszor mondogatta, hogy csak legkisebb lányának, Erzsikének a lakodalmát szeretné még megélni. A fronton szerzett számtalan sérülése miatt azonban állandó egészségi problémái voltak. Bár később több alkalommal is behívták katonai szolgálatra, egészségi állapota miatt azonnal elbocsájtották. Karsebével sokat szenvedett, míg végül felesége Debre-

cenbe vitte egy olyan orvoshoz, akivel még az ezred első világháborús időszakából ismerték egymást. Az orvos azt mondta, ha hamarabb felkeresik, talán amputálással még menthető lett volna a hős élete, így viszont gyógyulása már csak az égben lehet.

Csengeri Imre tartalékos tiszthelyettes, a cs. és kir. 39. gyalogezred történetének kétségtelenül egyik legvitézebb katonája 1941. szeptember 4-én adta vissza lelkét teremtményének. Mivel a harcmezőn szerzett sebestüléseinek következtében hunyt el, hősi halottként kell tekintenünk rá. Ágyának végében ott zokogott legkisebb, általa nagyon szeretett nyolcéves kislánya. Nem adatott meg édesapjának, hogy örömapa lehessen a lakodalmán... A vitézi címet az 1927-ben született Imre fia örökölte.

Temetése olyan volt, amire a kis településen nem sok példa akadt. Megjelentek a Vitézi Rend képviselői, illetve természetesen egykori leventéi, akik koporsóját vitték a sírhoz. Sírja ma felújítva, a család által gondozottan állít emléket a hősnek.

1945 után a hős emlékét csak a család őrizte tovább. Fegyverét elásták (kútba dobták?), félve a retorzióktól. A kapott földet elvitte a kollektivizálás, szétszóródtak az emlékek is. Feleségét idős korában az Őrben élő Erzsébet lánya ápolta. Sírja is ott található.

Egyszer valaki azt mondta özvegyének: „Meglátja, a férjéről egyszer a gyerekek tanulni fognak az iskolában.” Ha még ez nem is érkezett el, emlékét veszni nem hagyhatjuk. Amikor e sorok írójaként legkisebb lányát, a mára már idős Erzsébet nénit felkerestem, ő azt mondta, már napok óta édesapja jár állandóan az eszében, és nem tudta, miért van ez. Most már tudja: „nagy az Isten hatalma”! Azért volt ez, mert nekem kellett érkezni hozzá! Magam is így gondolom! Újabb 39-es bajtárs történetét kapcsolhatjuk az ezred történetéhez, akinek vitézsége és élete példakép kell hogy legyen mindannyiunk előtt!

Vitéz Csengeri Imre – 39-es tiszthelyettes –, nyugodj békében!

Köszönöm a Csengeri család közreműködését az írás létrejöttében!

A szöveg teljes terjedelmében a www.39gyalogezred.hu oldalon olvasható.

Kiss Róbert zászlós

Fotó: a szerző felvétele és archív

9 Királydaróci Daróczy Zoltán: *A vitézi intézmény* https://adtplus.arcanum.hu/hu/view/MagyarKatonaiKozlony_1921/?query=csengeri%20imre&pg=608&layout=s

10 Friss Újság, 1921. május 24. https://adtplus.arcanum.hu/hu/view/FrissUjsag_1921_05/?query=csengeri%20imre%20&pg=79&layout=s

11 *Oklevél a vitézzé avatásról.* A család birtokában.

12 *A Kormányzó Adománylevele.* Kelt 1921. május 21-én. A család birtokában.

13 Deme Andrásné, Csengeri Imre Erzsébet lányának szíves közlése alapján.

14 Csengeri Imréné és Csengeri Imre szíves közlése alapján (unokájának felesége, illetve dédunokája).

15 Nyírvidék, 1924. november 19. https://library.hungaricana.hu/hu/view/Nyirvidek_1924_11/?query=csengeri%20imre&pg=144&layout=s

Épül a szabadtéri fitnesspálya

A Hotel Platán mögött egy új játszóteret alakítottak ki

IDÉN IS SOK ÚJDONSÁGGAL KÉSZÜL A FŐSZEZONRA A HONVÉD ÜDÜLŐ

Az elmúlt évben számos fejlesztés indult az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban. Elkezdődött a szállodák és a vendéglátó egységek korszerűsítése, a játszóterek felújítása, valamint jelentős beszerzések valósultak meg. A munkálatok főszezonon kívül sem álltak meg, így idén nyáron is sok újdonságra számíthatnak a vendégek.

Ha valaki mostanában ellátogatott a balatonakarattyai üdülőbe, tapasztalhatta, hogy már szinte a bejáratnál elkezdődnek a munkálatok, és tovább sétálva itt is, ott is a terület és az üdülő szépítésén, komfortosabbá tételén dolgozó munkásokkal találkozunk.

Kezdjük is a sétát! A bejáratról továbbhaladva a jobb oldali, eddig bozótos területet megtisztították, az elöregedett, veszélyessé vált fákat kivágták. A parkosítási munkálatokhoz több mint négyszáz zöldnövényt vásároltak. Továbbhaladva láthatjuk, hogy az épületek is szépülnek: a Hotel Aranyhíd és a Hotel Sirály homlokzatát felújították, így visszanyerték régi, patinás pompájukat. Mindkét épület mellett újabb parkolókat alakítanak ki, így a Hotel Napfény mellett tavaly létrehozott parkolóhoz hasonlóan idén már e két szállodában is minden szobához tartozik majd parkolóhely. A Hotel Aranyhídnak sakkasztóját alakították ki, amely alkalmas versenyek

megrendezésére is, valamint kártyasztalokat vásároltak. A Hotel Sirály minden fürdőszobáját felújítják, két szinten már el is készültek a munkálatokkal, emellett ebben az évben az összes komfort nélküli szobát átalakítják fürdőszobás férőhellyé, jövő szezonra pedig a félkomfortos szobák is komfortossá válnak. Emellett minden szállodába vásároltak sókabint, amely minden évszakban a vendégek rendelkezésére áll. A játszóház a Hotel Pla-

tán melletti patinás épületben kap majd helyet. Három helyiség lesz kialakítva, korosztályonként más-más szórakozási lehetőséget kínálva a gyermekeknek. A Hotel Platán mögötti területen pedig egy új játszóteret alakítottak ki a kisgyermekeknek rugós játékokkal, hintákkal, mászóakkal. A Hotel Napfényben szintúgy komfortosabbá váltak a szobák. Egyrészt felújították a fürdőszobákban a kádakat, emellett elkezdték a klímák beszerelését, így a szezonra mind a 60 szoba klimatizált lesz. Megújul a Kultúrközpont is: új padlóburkolatot kap, valamint a mozi terem régi széksorait új, kényelmes, karfás székekre fogják kicserélni. A könyvtár a Kultúrközpont egyik pavilonjából átköltözött a Hotel Sirály egyik felszíni társalgójába, helyén pedig – a tavaly megnyitott büfével szemben – egy biliárdtermet fognak kialakítani.

A kültéri fitnesspályát tavaly kezdték kiépíteni. Az akkor beszerzett öt eszközhöz az ősz folyamán újabb öt elem érkezett, így május végétől tíz sporteszközzel kiépített pálya várja az árnyas parkban azokat, akik nyaralás alatt is fittek akarnak maradni. A régi kertmozi területén léghajlító és vízjáték kialakítását tervezik, melyhez az eszközöket már beszerezték.

Egyik jelentős fejlesztés a nyári gyerektáborok helyének kialakítása. A faház pihenőben található, lerom-

Megújult számos szoba...

... és fürdőszoba

Sakkszoba a Hotel Aranyhídban

A vendégek körében várhatóan népszerűek lesznek a teqball-asztalok

wifirendszer, az egész strand területén és minden szobában elérhető wifivel várják majd a vendégeket, emellett kiépítik a parton a feltöltőkártyás fizetési lehetőséget.

Az üdülőben nagy gondot fordítanak arra, hogy a kikapcsolódni vágyóknak színvonalas programokat szervezzenek. Az élet főszezonon kívül sem állt meg: télen és tavasszal is várták egy-egy kiváló rendezvénnyel a vendégeket. Népszerű volt az igényjogosultak körében a farsangi program, a falusi hétvége, melynek sikerét mutatja, hogy az elmúlt évhez képest idén háromszor több, 18 csapat indult, valamint a húsvéti ünnepek időszaka, amit több mint 350 vendég töltött Balatonakarattyán. Nyáron pedig a már megszokott, színes napi programokkal készülnek feledhetetlenné tenni a nyaralást. A „balatoni nyár” június 4-én indul a Honvéd Üdülőben a már tavaly is megrendezett főszezonnyitó programmal, melyen színvonalas bemutatókkal és szórakoztató programokkal várják a látogatókat.

RKKK

Fotó: RKKK

Hat „stand up paddle” (evezős szörf) beszerzése van folyamatban

lott állapotú faház május folyamán teljes körű felújításon esik át. A belső udvarban játszóház lesz, kialakítják a szállóhelyeket, vizesblokkokat, második ütemben, jövő tavasszal pedig felújítják majd az éttermi részt is. A nyár folyamán 9-10 turnusban (egy turnus 8 nap, 7 éjszaka), teljes ellátással, tanári és egészségügyi felügyelettel, izgalmas programokkal várják majd az igényjogosultak 8–12 év közötti gyermekeit, hetente 50-60 főt. A táborokat az MH RKKK szervezi. A Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítvánnyal kötött együttműködési megállapodás alapján a táborozásban részt vevő hátrányos helyzetű családok gyermekenkénti költségeit nettó

45 000 forinttal támogatja a közalapítvány, így az igényjogosult családoknak csak minimális összeggel kell hozzájárulni a gyermekek nyaralásához, ami nagy segítséget jelenthet számukra.

A szezon kezdetére a strandon is nagyon sok fejlesztés valósul meg. Elkészül a Hotel Napfény előtti területen a homokos plázs, ahol 200 napágy és 100 napernyő várja majd a vendégeket. A gyermekeknek vízfelületre telepített játékokkal kedveskednek, több helyen lesznek kitéve felfújható medencék, a homokozók környékére játszóházak kerülnek. Az elmúlt évben vásárolt elektromos hajó mellé idén egy újabb hajó érkezett, valamint folyamatban van hat „stand up paddle” (evezős szörf). A strandon kap helyet három teqball-asztal, valamint három kültéri pingpongasztal is. Kiemelt fejlesztés volt, hogy megújult az internet és a

Készül az új parkoló

Magyar katonák a Lourdes-i Nemzetközi Katonai Zarándoklaton

A keresztúton életnagyságú szobrok elevenítik fel az Úr szenvedésének állomásait

KRISZTUS FELTÁMADT!

Nehéz feladatot kaptam, amikor Tigyi István főtörzsszázados úr arra kért meg, hogy írjak cikket húsvétról, „röviden”. A kereszténység legnagyobb ünnepéről, melyről annyi könyvet írtak, hogy könyvtárakat lehetne megtölteni vele, hogy lehet röviden írni? Miközben ezen gondolkodtam, eszembe jutott a keresztények ősi köszöntése, melyet görög katolikus testvéreink mind a mai napig használnak húsvétkor, és amely valóban röviden összefoglalja húsvét lényegét: „Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!”

Húsvét, nem úgy, mint karácsony, mozgó ünnep, azaz nem minden évben ugyanarra a napra esik. Az ünnep időpontja a Kr. u. 325-ben megtartott niceai első egyetemes zsinat határozata alapján a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnapra esik. Meghatározásánál valószínűleg figyelembe vették a pogány tavaszközszöntő ünnepeket, de a holdfázisokhoz való kötése utal a zsidó húsvét számítási időpontjára is, melyet a Hold járásán alapuló naptár szerint niszán hónap 14. és niszán hónap 21. napja között tartanak Izraelben. Jézust ugyanis ekkor, pészah idején, a széder estét követő napon feszítették keresztre.

Nem lehet húsvétról úgy írni, hogy ne kerüljön szóba nagyböjt negyven napja, és nem lehet húsvétról úgy beszélni, hogy ne tekintsünk előre pünkösdre.

Miért pont negyven készületi nap előzi meg húsvétot? A Bibliában a negyvenes számot a tökéletességgel

azonosíthatjuk. Ha egy bibliai történet szerint valami 40 napig vagy 40 évig tartott, abból az olvasó értette, hogy az a dolog tökéletesen el lett végezve, az esemény az Isten szándéka szerint tökéletesen megvalósult, hiszen elég idő volt rá. Mózes negyven napig volt a Hóreb hegyén, mielőtt megkapta a tízparancsolatot, a választott nép pusztai vándorlása negyven évig tartott, és Jézus is negyven napig böjtölt a pusztában, mielőtt a Sátán megkísértette, és feltámadása után is negyven napig jelent meg tanítványainak. A húsvétot megelőző negyvennapos böjt gyökerei tehát a régmúlt, bibliai időkben és szokásokban keresendők. A számmisztika tanítása szerint a negyvennapos böjt tehát tökéletesen elég arra, hogy felkészítsük lelkünket húsvét ünnepére.

Egy szép, ősi szertartás segít átélmélni Krisztus szenvedésének és halálának eseményeit – ez a keresztút. Tizennégy állomáson keresztül lélekben elkísérjük Jézust, Pontius Pilatus ítélszékétől a Golgotáig, ahol keresztre feszítették és meghalt. Minden évben a Lourdes-i Nemzetközi Katonai Zarándoklaton részt vevő katonákkal végigjárjuk a keresztutat, ahol életnagyságú szobrok elevenítik fel az Úr szenvedésének állomásait. Ennek a monumentális keresztútnak két érdekessége is van. A X. stációt (melynek története az az esemény, mikor Jézust a keresztre feszítés előtt megfosztják ruháitól) a magyar katolikusok állították. Ennél sokkal fontosabb azonban az a tény, hogy a hagyományosan 14

állomásból álló keresztutat Lourdesban megtoldották még egy állomással. A tizenötödik állomás nem más, mint Krisztus üres sírja, azaz maga a húsvét lényege, a feltámadás. „Miért keresitek az élőt a holtak között? Nincs itt, hanem feltámadt.” (Lk 24, 5-6) Húsvét a keresztényeknek és minden embernek az új élet lehetősége, az Örök élet ígérete. Ha ebből a szemszögből nézzük a húsvét jelképeit, akkor jobban megértjük, hogy kerül a képbe a piros tojás, ami a feltámadás jelképe, hiszen a látszólag élettelenből élő lesz, mikor csőrével, nagy küzdelem árán, az életre töri ki magát a kiscsibe. Így azt is megértjük, hogy kerül a húsvéti népi szokások közé a nyúl és a locsolkodás szokása, hiszen az egyik a termékenység, így az új élet szimbóluma, míg a locsolkodásban is a megújuló életet, az újult erőre kapást láthattuk mindaddig, míg nem illatos parfümökkel, hanem vizesvödörrel lettek meglocsolva a lányok.

Feltámadása után Jézus negyven napig megjelent tanítványainak, és a Mester felnyitotta szemüket, hogy megértsék és merjék hinni mindazt, amit tanított nekik. Megígérte nekik, hogy elküldi a Szentlelket, aki megerősíti őket az igehirdetésben és a tanúságtételben. Pünkösdkor kiárad a Lélek, megszületik az Egyház, mely kétezer éve hirdeti húsvét üzenetét és erőt is merít belőle, hogy Jézus Krisztus feltámadt! Alleluja!

Rozsé ayta

Fotó: a szerző felvételei

HUMOR

Csere-bere

Lakásavatóra hivatalos az öreg zászlós. Alkalmához illően visz is egy csokor virágot, amin a háziasszony elhülve olvassa a feliratot: „Nyugodjék békében!”

– Na de uram – reklamál felháborodottan –, mire véljem ezt!?

– Úristen! – hüledezik a zászlós –, ma két csokrot rendeltem, mivel délelőtt egy temetésen is részt vettem. Maga szerint mit szóltak, ha észrevették az elcserélt másik csokron a feliratot: „Gratulálunk az új otthonodhoz!”

Kapkodás

Kovács őrmesterhez becsenget a szolgáltató vízvezeték-szerelője:

– Üdvözlöm, maguknál van csőtörés?

– Nem, nálunk minden rendben van.

– Elnézést, maguk nem Szabóék?

– Nem, Szabóék már egy hónapja elköltöztek...

– Jellemző... Kihívják a szerelőt, aztán hanyatt-homlok elköltöznek!

Őszintén

– Őrmester, mióta szolgál az ezredünknel?

– Három éve, ezredes úr.

– És mi tetszik a legjobban nálunk?

– A segítője, ezredes úr.

Na, kicsoda?

Két szakaszvezető beszélget az ebéd-szünetben.

– Te, haver, képzeld, beiratkoztam egy esti iskolába és egy csomó érdekességet tanultam már. Tudod te például, hogy ki az az Albert Einstein?

– Honnan tudnám?

– Egy nagy fizikus. Ő alkotta meg a relativitáselméletet. És azt tudod-e, hogy ki az a Neumann János?

– Nem én.

– Az ő ötlete alapján építették az első számítógépet.

Mire a másik kissé huncut mosollyal megkérdezi:

– És te tudod-e, ki az a Kovács Jenő?

– Nem én. Ki az?

– Ő jár a lányodhoz esténként, amíg te az iskolában ezeket az okosságokat hallgatsz!

A buszon

A fiatal ellenőr: A jegyeket és bérleteket kérem!

Az öreg főtörzs: Te kölyök, anyád tudja, hogy kéregetsz?!

Félreértés...

Beiskolázzák a dandár két altisztjét. Az egyik nyelvtanfolyamra, a másik zászlósképzésre jár. Vacsoránál találkoznak először, ahol az egyik meg is kérdezi:

– Na, mi a helyzet, Laci, van házid?

– Miért, van poharad?

A választás joga

A gyakorlaton állnak sorban az ebédért a katonák. Az egyik kiszolgáló megkérdezi a soron következő katonától:

– Fiam, kér savanyúságot?

– Mit lehet választani?

– Igen vagy nem.

Kuruc hadinapló

Hétfő: Ma véres harcok árán kivertük a labancokat a kiserdőből.

Kedd: A gaz labancok visszafoglalták a kiserdőt.

Szerda: Feláldoztuk a fél sereget, de megint a miénk a kiserdő!

Csütörtök: Ma kijött a csősz és mindenkit elzavart a francba.

Ok, okozat

Az ezred vezénylőzászlósa haját vágat a laktanya fodrászánál. A borbély viccesen megjegyzi:

– Ha lenyírnám kopaszra, magára sem lehetne ismerni.

– Az lehet, de akkor majd magára se.

Válogatta:

Berek Zsolt törzszászlós

ŐRSZOLGÁLATBAN

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

A HAF BIZTOS KEZEKBEN

A magyar és portugál katonák közös fotózkodásának (lásd 7. oldal) szünetében volt lehetőség ismerkedni a Honvéd Altiszti Folyóiratunkkal. A portugál Pandur páncélozott harcjármű vezetője, megbízható közelbiztosításban, a lapozgatást megszakítva mutatja felénk magazinunkat.

Szöveg és kép: Dr. Murinkó Attila alezredes

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS

A küzdelem folytatódik . . .

Hősi emlék. A Horthy család által lakott Kenderes település parkjában felavatott hősi emlék a magyar gyalogos, tüzér és lovas katonáknak állít örök emléket. A hadszíntereken folytatott harcokban jelentős számban vett részt a gyalogság. Így érthető, hogy a veszteségek meghatározóan, ahogy az emlékművön feltüntetett alakulatok és katonák nevei mutatják, ebből a fegyvernemből kerültek ki. Kenderes község hősi halottai között bevésetten olvashatjuk: dr. vitéz Nagybányai Horthy Szabolcs tartalékos főhadnagy, a cs. és kir. 13. Jász-Kun huszárezredben. Jász-Nagykun-Szolnok Vármegye főispánja.

A huszárok. A piavei és az isonzoí csatákban elesett Radetzky-huszárok emlékére készített dombormű Szentgyörgyi István alkotása. Joseph Wenzel Radetzky 1810-ben kitüntetésként kapta meg, hogy a Komáromban állomásozó 5-ös huszárezred viselje a nevét. A tábornagy a 19. század jelentős katonai vezetője volt, akinek nevét id. Johann Strauss a Radetzky-indulóval tette halhatatlanná.

A katonák. A folyamatosan érkező behívóparancsra a vidéki, kisebb lélekszámú településekről is jelentős létszámban vonultak be a frontra harcolni a férfiak. A két településből (Nagyécsfalú és Nagyécshegy) álló Écs község lakossága szintén feljánlotta mindazt, amit a haza elvárt: a falu fiatal férfi lakosságát.

Az orvosok. A katonák nemcsak harcolnak és megsemmisítik az ellenséget, de bizony közülük vannak olyanok, akik mentik az életet. E küldetés jegyében magukat sem kímélve próbálnak helytállni a nap minden időszakában: az egészségügyiek, szanitécek, felcserek és a katonaorvosok. A magyar Országos Orvos-Szövetség és a Honvédorvosok Tudományos Egyesülete által 1942-ben, a magyar hősi halott orvosok emlékére állított emlékmű Budapesten, a Ludovika tér délnyugati sarkában látható.